

Doğum Günü Arefesi

– abdulkerim-y · 17 Ocak 2012

Günlerden Cuma. Saat 16.01. Yağmurun gölgesinde bi' evin yolunu tutmuş gidiyoruz. Cepte nemlenmiş bir onluk, iki beşlik ve bilmem ne kadar metalik. Küçük bir tartışmanın ardından gideceğimiz pastaneyi kararlaştırıyoruz. Pastaneye giriyoruz nihayet. İçerisinde en az dışarıdan görüldüğü kadar lüks. Tabii fiyatını tahmin edebilirsiniz. Neyse bunlar derin mevzular. Alıyoruz en hasosundan bi pasta. Kolayı da ucuz bi bakkal buluruz diye erteliyoruz. Elini cebine atan arkadaşlar sayesinde pasta ve kolalarla eve giriyoruz.

Sıcak bi ev... okşuyor bizi önce. Sonra pastalar kesiliyor, kolalar içiliyor, bir kaç el okeyde eksik olmuyor icabında...

Kola biter sonra, tabii pastada... Ama o evde bi anı yatar. Bir doğum günü hatırası. Fotoğrafa sığacak kadar kare elimizde kalır. Ve bi daha hiç yakalayamayacağımız kadar mutluluk. Sonra nihayet dağılır herkes. Yada malesef...

En güzel kutladığım doğum günüydü bu belkide. Fotoğraflara sığmayacak gülücük. Haa bide kimse "peynir" felan demedi fotoğraf çekilirken... yüzde emanet kalan tebessümlerdi bunlar... Ve itiraf ediyorum; eve dönerken otobüste gözlerimin dolduğunu. "İyiki doğdum" mu bilmem ama sizler iyiki o gün orda oldunuz...

Yine gelin olur mu!

-09.12.11- ❤️